

6. Концепція ціноутворення на сільськогосподарську продукцію // Економіка АПК. – 2008. - № 1. – С. 3-20.

7. Яровий Г.І., Горова Т.К., Плужніков В.О. Шляхи розвитку овоівництва на Україні // Матеріали Третіх регіональних річних зборів Північно-Східного відділення Всеукраїнського Конгресу вчених економістів-аграрників. – Х.: ХНУТСГ. – 2010. – С. 73-80.

8. Поліщук О.О. Підвищення економічної ефективності виробництва овочів // Економіка АПК. – 2010. - №9–С.4042

ПРОЕКТУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПТАХІВНИЧОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО МОДУЛЯ ЯЄЧНОГО НАПРЯМКУ

**Пятушка Т.С., студентка*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

На рубежі XIX і XX століть спочатку в нашій вітчизняній спеціальній науковій періодиці, а трохи згодом і спеціальній навчальній літературі з менеджменту з'явилися поняття «кластер», «кластеризація», «стратегічний альянс», «глобальне управління». Саме там і йдеться про виробничі горизонтально інтегровані об'єднання кластерного типу.

Нажаль, щось подібне в Україні поки що широкого розповсюдження ще не одержало. Одна з причин цього – це малоструктурованість внутрішнього середовища сільських агломерацій, яке все ще позбавлене чітко видимих характерних рис стратегічного поля бізнесу. Виробнича структура внутрішнього середовища таких сільських агломерацій є явно неоптимальною вже хоча б тому, що в їх межах тваринництво прямує до свого знищення.

Неоптимальну виробничу структуру внутрішнього середовища сільських агломерацій обумовлює неоптимальність і його організаційної структури. Тому не дивно, що вона є неоптимальною, адже для неї характерною є форма конгломерата господарюючих суб'єктів господарські кооперативні зв'язки між якими починають лише де-не-де проростати.

Цілісну продуктивну та висококонкурентну організаційну структуру управління згаданим конгломератом господарюючих

* Науковий керівник – Турченко М.М., к.е.н., професор

суб'єктів поки ще сформувати не вдалось, а її функції вимушена перебирати на себе існуюча система управління справами сільських агломерацій. Але це зробити у об'єктивно необхідному обсязі їй, як правило, не вдається. А як же може бути інакше, коли вона не відповідає вимогам менеджменту XXI-го століття, нової парадигми управління, стратегічного і глобального менеджменту, та Європейської Хартії місцевого самоврядування.

Із сказаного вище випливає висновок про те, що проектуванню конкурентоспроможної ефективної системи управління життєдіяльністю сільських громад має передувати проектування оптимальної для умов окремих конкретних сільських агломерацій горизонтально інтегрованих виробничих об'єднань кластерного типу.

Отже, проектування саме такого об'єднання може стати оптимальним рішенням цього питання. Завдання полягає у проектуванні стратегічної зони господарювання (СЗГ) птахівничого напрямку. Її стратегічним господарським центром обираємо існуючу птахофабрику ячного напрямку, розташована в межах однієї сільської агломерації. Все сказане вище викликає сумнів щодо можливості забезпечення самодостатності СЗГ. Отже, виникає потреба у визначенні оптимального розміру СЗГ яка спеціалізуватиметься на виробництві продукції птахівництва, яєць зокрема. Таке визначення можна було здійснене за допомогою метода апроксимації який передбачає проведення серії розрахунків розмірів об'єкта досліджень за умови різних обсягів його потужності. В даному випадку, обсягом потужності є проектна чисельність кур-несучок 1 млн. голів. Таку потужність є всі підстави вважати нормативною, адже всі величини та показники, що її характеризують, можна використати у ході проектування інших СЗГ будь-якого розміру. Для цього достатньо скористатись коефіцієнтом, який уявлятиме результат ділення бажаної потужності СЗГ на нормативну потужність. Так, якщо проектну потужність бажано встановити на рівні 700 тис. кур - несучок, він складатиме 0,7. Якщо рівень бажаної потужності дорівнюватиме 1500 тис. кур - несучок, та коефіцієнт складатиме 1,5. Використання таких коефіцієнтів дозволяє уникнути здійснення цілого ряду далеко непростих розрахунків і суттєво скоротити час на проектування конкурентоспроможних СЗГ птахівничого напрямку і його системостворюючого ядра птахівничого технологічного модуля ПТМ. Отже, в даному випадку, мова йтиме про методичні підходи до визначення основних параметрів нормативного варіанта ПТМ – нормативного ПТМ, скорочено – НПТМ на 1 млн. кур - несучок.

Першим кроком проектних пророблень була побудова принципового схематичного плану розміщення основних об'єктів птахівничого постіндустріального комплексу на 1 млн. кур - несучок. Після побудови схематичного плану розміщення об'єктів птахівничого постіндустріального комплексу відкрилась можливість проведення розрахунків чисельності поголів'я птиці як у розрізі окремих статевовікових груп, так і в цілому по НІПТМ яєчного напрямку.

Одержавши інформацію про чисельність поголів'я птиці на НІПТМ, можна було перейти до формування основних параметрів птахівничого НІПТМ яєчної спеціалізації що проектується. Ще раз нагадаємо загальну характеристику НІПТМ:

— птахівничий технологічний комплекс на 1000000 кур - несучок. ПТК – 1000000 голів;

— локально – допоміжна молочна ферма ЛДМФ на 400 корів – ЛДМФ – 400 голів;

— локально – допоміжна свинарська ферма ЛДСФ на 1800 голів молодняка, які реалізуватимуться населенню у віці 2 місяці — 1800 голів.

Інформація про основні параметри НІПТМ при проектуванні реального стратегічного птахівничого технологічного модуля «Софія». Сіяна кормова площа ПТК складатиме 7000 га ріллі. Всього кур - несучок 500 тис. голів, корів – 200 голів, свиней – 900 голів.

ПРОБЛЕМИ ТА ПРІОРИТЕТИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ АПК УКРАЇНИ

Рогач С.М., к.е.н., доцент, Національний університет біоресурсів і природокористування України

Стабільний економічний розвиток, забезпечення конкурентоздатності на світовому ринку наукоємної продукції значною мірою визначаються стратегією інноваційної політики держави. Аграрно-промислова сфера визначає соціально-економічний клімат держави, оскільки є продовольчою базою її розвитку, від рівня якого залежить фізичне й духовне здоров'я нації. Враховуючи технологічну відсталість багатьох галузей сільського господарства, аналіз проблем та обґрунтування пріоритетних напрямів формування інноваційної стратегії розвитку АПК з урахуванням комплексу притаманних цій сфері еколого-економічних проблем є надзвичайно